

Til lovforslag nr. L 47. Skriftlig fremsættelse (30. oktober 2008)

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om vandforsyning m.v. og lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder (Regulering af afgift til drikkevandsbeskyttelse m.v.)

(Lovforslag nr. L 47).

I Danmark er vandforsyningen baseret på uforurenet grundvand. Derfor satses der på forebyggelse og indsats ved kilden frem for rensning og fortynding. Folketinget vedtog i 1998, at yde en ekstrainsats for at sikre fremtidens drikkevandsressourcer ved en ændring af vandforsyningsloven, miljøbeskyttelsesloven og planloven. Amterne blev pålagt at udpege områder med særlige drikkevandsinteresser og kortlægge områdernes sårbarhed overfor forurening. Derefter skulle de udarbejde indsatsplaner til beskyttelse af drikkevandsressourcerne i de områder, hvor der var behov for en særlig indsats.

Amterne har siden 1999 opkrævet gebyrer hos vandværker og virksomheder til finansiering af ovennævnte opgaver. Som følge af kommunalreformen blev opgaverne pr. 1. januar 2007 delt mellem staten og kommunerne. Herefter er det Miljøministeriet (miljøcentre), der gennemfører grundvandskortlægningen, og kommunerne der udarbejder indsatsplaner. Staten har hidtil fastsat et gebyr for den statslige del af opgaven, og kommunerne har fastsat et gebyr for de kommunale opgaver. Der har hverken været fastsat et økonomisk loft over udgifterne eller været faste standarder for opgavens udførelse.

Som en udløber af kommunalreformen har Justitsministeriet vurderet karakteren af de opsplittede gebyrer og det skærpede hjemmelskrav i grundlovens § 43 i forbindelse med opkrævning af skatter. Ministeriet er mest tilbøjelig til at me-

ne, at opkrævningen har karakter af en skat i grundlovens forstand. For at undgå tvivl om hjemlen til opkrævningen, er gebyret i de foreslåede regler erstattet af en afgift, hvis størrelse er fastsat i loven.

En række af forudsætningerne i 1998-loven blev fastsat ud fra den daværende viden om bl.a. omfanget af arealerne og de tekniske metoder. Disse har ikke holdt stik, og omkostningsniveauet har derfor været estimeret for lavt. I forbindelse med udarbejdelsen af lovforslaget har Deloitte for Miljøministeriet gennemført en analyse af opgavernes omfang, en præcisering af opgavernes fordeling mellem stat og kommune, og de tidsperspektiver inden for hvilken opgaverne vil kunne løses.

Lovforslaget fastlægger på baggrund af den gennemførte analyse regler for opkrævning af en fast afgift per kubikmeter vand til dækning af både de statslige og de kommunale udgifter til beskyttelse af drikkevandsressourcerne. Samtidig er det nødvendigt at få præciseret Miljøministeriets opgave med drikkevandsbeskyttelsen i forhold til opgaverne med den øvrige vandbeskyttelse i de fremtidige vandplaner.

De foreslåede ændringer udgør en forenkling i forhold til borgere og erhvervsliv. Det bliver enklere at fastslå kredsen af betalingspligtige, samt hvem der er omfattet af reglerne om afgiftslempelse og -fritagelse. Endvidere foreslås reglerne for beregning af afgiften forenklet. Det foreslås desuden, at administrationen af opkrævningen fremover varetages af told- og skatteforvaltningen på baggrund af oplysninger, som kommunerne indberetter til en database.

Målet er, at de nye regler for opkrævning af afgiften kan træde i kraft den 1. januar 2009.

Idet jeg i øvrigt kan henvise til lovforslaget med tilhørende bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til Folketingets velvillige behandling.